

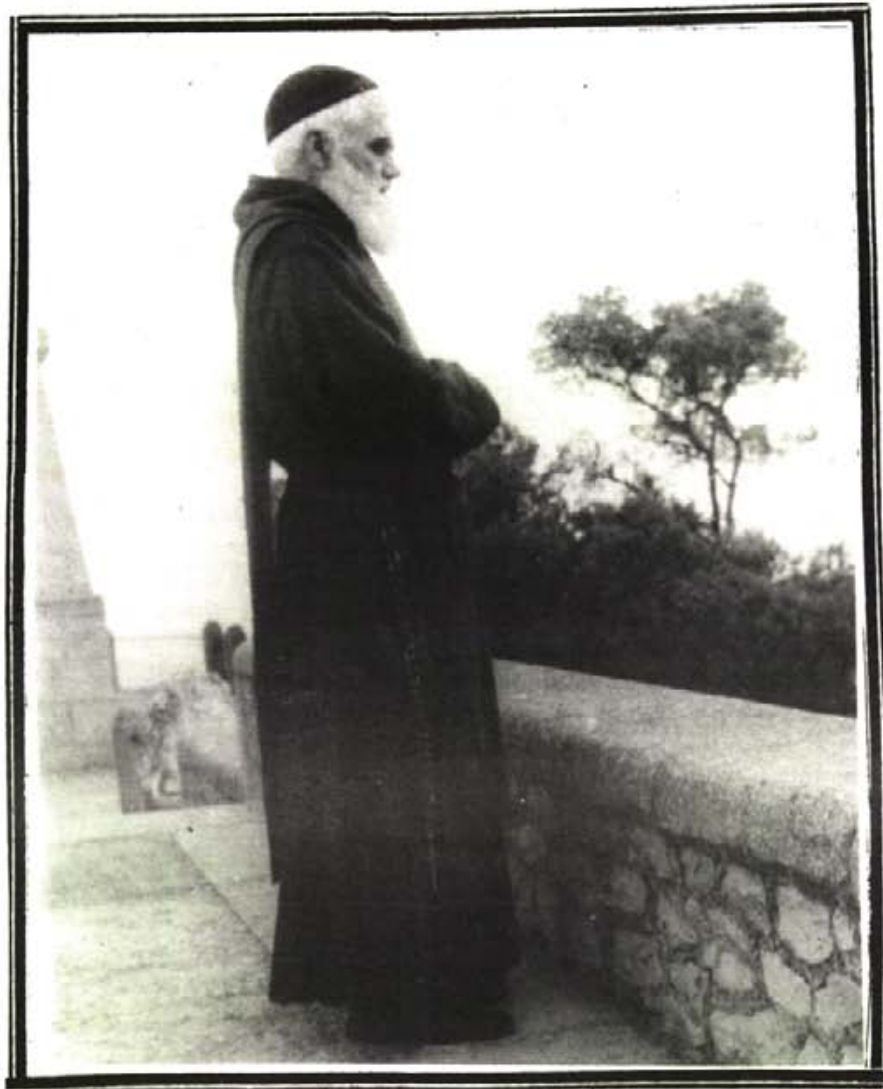
SANTA BÀRBARA

full parroquia
VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980 NUM. 56 MAIG de 1985.

ARQUITECTE I OBRER

L'ERMITÀ AGUSTÍ NOMENAT
FILL IL·LUSTRE DE VILAFRANCA

ARA FA CINC ANYS

Tal dia com avui, primer de maig de 1980, ara fa cinc anys, la revista Santa Bàrbara va sortir per primera vegada al carrer.

Quan s'acaba de complir el quint any de la fundació de la revista, induïx a felicitar calorosament a l'equip de redacció, als seus col·laboradors i a tots els qui desinteressadament han fet feina al llarg dels 60 mesos d'existència del Full Parroquial, que per la seva constància ha estat possible fer aparèixer el número 56 de Santa Bàrbara.

Conscient l'administració del Full que la prenda més valuosa d'un poble és tenir un medi de comunicació propi, és pel que amb gran animació celebrem el quint aniversari de la revista. Estam contents de l'esperit d'unió que des de sempre ha regnat entre nosaltres, que ha sigut estímul per superar dificultats i poder fer arribar a les mans dels subscriptors la publicació mensual dels 300 exemplars de 12 pàgines que consta cada un dels números del Full Parroquial, que tots i cada un d'ells serà un trocet interessant de la petita història de la Vila.

En la commemoració del quint any d'existència de la revista, voldria recordar al rector Pere Fons, posseïdor d'excel·lent esperit de feina que no tenia un que no mai per ningú i que va fer possible que la revista Santa Bàrbara començàs a caminar.

També s'ha d'agrair al qui fin ara havia estat el rector d'aquest poble, Miquel Mulet, que, expert amb aquestes feines, es va afanyar a fer la sol·licitud d'ingrés a l'Associació de la Premsa Forana, la qual va ser prontament acceptada, quedant així Vilafranca, respecte a la informació, a l'altura dels altres pobles.

El nou rector Llorenç Galmés decididament ha posat la intel·ligència al servici del full i ha encoratjat a unir esforços, tot en bé de la revista.

Desgraciadament, les alegries casi mai són del tot completes. El que pareix ser un mal intès ha minvat llustre a la festa del quint aniversari de "Santa Bàrbara". Unes declaracions enviades a la revista han donat lloc a l'associació de la tercera edat d'acusar al Full

de manifestar coses que no són ver. Per tal motiu va ser retirada la llista i desautoritzada la publicació de la junta directiva recentment nomenada.

En el meu entendre, la responsabilitat de tot medi de comunicació és nul·la si no comet l'imprudència de deformar la informació rebuda.

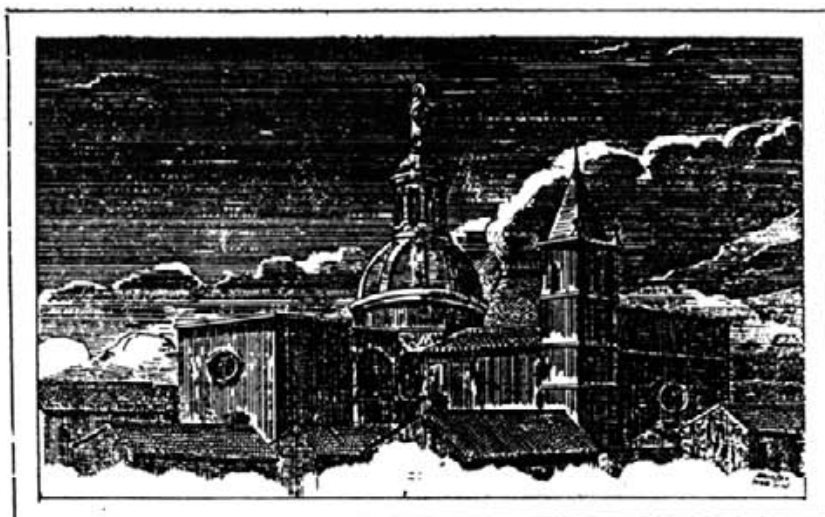
Amb tota sinceritat, i amb tots els respectes que em mereixen les persones que formen la junta directiva de l'Entitat dels padrins, em permet dirlos que al meu parèixer, la decisió presa va ser un poc precipitada. La nostra intenció no és posar "capellets" a ningú. S'equivoca el qui pensa que d'aquí surt una rabiosa oposició a la residència. Tots els qui d'alguna manera estam relacionats amb la revista, ens sap greu que una mala interpretació sigui la causa d'existir una bardissa entre la gent de la Vila que dificultaria enormement el nostre bon conviure. Encara que hi hagi interpretacions distintes en la construcció i manera de manetjar la residència, que endemés no està vedat a ningú expressar sense malícia la seva opinió, d'aquí a dir coses que no són ver hi ha un gran abisme. Pel que fa a la revista, segons la meua opinió, no mereix ser corregida per una falta que no ha comès.

Per altra banda he de dir que en aquest moment la ploma se resisteix a posar punt final a l'esmentat aniversari sense anomenar la gran labor dels organitzadors de "Sa Rua 1985" i de la que, involuntàriament, segons he pogut saber, el full no en va parlar. L'èxit aconseguit gràcies a la viva loquacitat de dos bergantells d'una quarentena d'anys, Pere i Esteve, ha fet que "Sa Rua 1985" serà recordada amb simpatia per la festa que amb més entusiasme s'ha celebrat enguany.

Bartomeu Estrany.

EDITORIAL

ARQUITECTE I OBRER

Així encapçalam la portada del present número de "SANTA BARBARA", i així volem, també, rubricar amb aquest editorial, les pàgines especials que dedicam al nou "Fill Il.lustre de Vilafranca", Guillem Font Catalá, conegut com l'Ermità Agustí.

A molts, el nom d'Ermità Agustí, fins aquests darrers dies en que l'Ajuntament el nomenà "Fill Il.lustre", i sobretot a les noves generacions, no ens deia gaire coses. Tal vegada, la gent ja no tan jove l'haurà sentit anomenar. Alguns l'hauran conegut, però la realitat és que aquest home, ja il.lustre, era un gran desconegut en el seu propi poble. Han hagut de transcórrer onze anys i mig d'ençà de la seva mort perquè aquest poble que el va veure créixer, reconegués els seus grans dissenys d'arquitecte i les seves grans obres com a obrer. Al final, i gràcies a l'empenyorament d'una persona que ha aconseguit aportar les dades de la vida i obres de l'Ermità Agustí, es fa just aquest nomenament en reconeixement d'uns mèrits indiscutibles.

La seva biografia dibuixa un home que materialitza o ajuda a materialitzar els seus sorprenents dissenys. Arquitecte i obrer, l'Ermità Agustí acostumava a emprar el coratge com eina comú en tots els projectes que duia a terme.

Home de poques lletres, pacient, senzill, diplomàtic i diligent, dedicà els més de setanta anys de vida eremítica a la construcció i reforma de temples al llarg de la geografia mallorquina. A Valldemosa, Betlem, Sant Salvador, Pollença, Puig de Santa Magdalena, Son Valls, Bonany i Vilafranca, resten les seves grans obres arquitectòniques, portadores d'un pilar a on la Vilafranca d'avui pot començar a construir el seu "pavelló cultural".

ESPECIAL «FILL IL·LUSTRE»

BIOGRAFIA

Guillem Font Català, nom i llinatges que corresponen a l'Ermità Agustí, neix a Vilafranca de Bonany un 8 de Febrer de 1.885. Comptant amb divuit anys, en plena joventut, un vespre de Març de 1.903 surt acompanyat de la germana i el cunyat cap a l'Ermità de Valldemossa a on arriben al dia següent.

Vesteix la sotana eremítica, començant el seu noviciat el 24 de Juny de 1.906 i en 1.912, abans de la seva professió perpètua, fou nomenat Superior de L'Ermità de Betlem (Artà), demostrant ja en el primer superiorat un gran enginy i capacitat de treball. Amb la intenció que construís una cuina i menjador pels pelegrins i cinc cel·les per l'hotatgeria, el 1.916 va esser nomenat Superior del Santuari de Bonany. A l'any següent, en el Puig de Pollença dirigí i treballà en les reparacions del Santuari que estava abandonat. El 29 d'abril del mateix any, 1.917, la Comunitat d'Ermittans de Sant Pau i Sant Antoni, s'instal·lava en el Puig, baix una solemnitat inoblidable pels pollencins.

Quan el 29 de Desembre de 1.919 es desplomà l'Església de Bonany, fou traslladat al Santuari, essent requerit

Casa natal de l'ermità Agustí

pel Superior General, Ermità Mauro, perquè disenyàs els plans de la nova Església. El 14 de Novembre de 1.920 es beneïa la primera pedra del nou temple, que d'estil corinti amb creuer, segons els planols que va dissenyar l'Ermità Agustí i firmades per l'arquitecte Jiménez, seria inaugurat el 28 de Juny de 1.925. Totes les obres foren dirigides, treballant també en elles, per l'il·lustre ermità, del qui sorprengué que un home de tant poques lletres fos tan enginyós en dibuixar els plans i dirigir les obres. L'Església de Bonany, també anomenada "Catedral de la Muntanya", és considerada avui la millor obra de l'Ermità Agustí.

Obres d'ampliació a la nostra església

ESPECIAL «FILL IL·LUSTRE»

El 28 d'Agost de 1.935, tingué lloc a Vilafranca la col·locació de la primera pedra de l'ampliació de l'Església. La nova reforma seria dissenyada i dirigida per l'Ermítà Agustí, figurant com arquitecte En Guillem Muntaner i essent el mestre d'obres En Joan Bauzá Font. Les obres de l'ampliació consistiren en la construcció d'un esbeltet creuer, dotat d'una cúpula central i quatre de petites, així com també el presbiteri. La cúpula central medeix 30 metres de diàmetre en la seva base i 28 d'altura a ran de terra, estant assentada damunt quatre arcs. El 28 d'Agost de 1.941, després de sis anys de treballs, interromputs tan sols quan les tropes del capità Bayo desembarcaren a la costa de Son Servera, culminaren les obres d'ampliació.

L'Ermítà Agustí que aleshores estava a Sant Salvador, solia venir freqüentment a la vila per dirigir i supervisar les obres. I era l'Amo Andreuet amb el seu cotxe, qui anava a cercar-lo al Santuari. Com a anècdotes el nostre antic cotxer ens conta que l'Ermítà Agustí tenia una ciàtica i molt sovint a mig camí l'ermità el feia aturar perquè ja no podia seure tan blan, així que es posava dret damunt el pujador del cotxe, fent-ho en molts de viatges, fins i tot des de Felanitx mateix fins arribar a Vilafranca. També conta que quan es va fer la vasa de la claraboia i quan els picapedrers n'havien fet un bocí, al Rector Siquier nò li agradà gaire així com quedava i l'envià a demanar. L'Ermítà Agustí, quan arribà va fer llevar el bocí començat, agafà després les paletes, tirà mescla i a continuació es tragué un ganivet de la

butxaca i ràpidament, deixant els presents amb la boca oberta, deixà fet un bocí que serví de mostra als picapedrers, demostrant que endemés d'esser un gran arquitecte, tenia unes grans qualitats d'escultor.

Altra gran obra seva, fou el disseny i direcció de la nova Església de So'n Valls en el terme de Felanitx, construït amb l'estil que caracteritza a l'Ermítà Agustí. No és d'estranyar per tant les grans semblances entre les Esglésies de Bonany, Vilafranca i la de So'n Valls.

El 1.927, essent Superior General de la Congregació, seria traslladat a Sant Salvador a on residiria fins a 1.939, fent possible durant aquest període de temps, l'acomodació d'una sala de cuina pels hostes, la construcció del presbiteri i modificació de l'Església, el monument a "Crist Rei" i la seva plaça i també reformà una cambra on li construï tres cel·les pels ermitans. A totes aquestes obres, com sempre, ell les dirigí i també hi treballà de valent.

Monument a Crist Rei (Felanitx)

SUPERIOR GENERAL.

Estant a Bonany i al cessar el Superior General, Ermità Mauro, l'Ermità Agustí fou designat Superior General de la Congregació. Era l'any 1.921 i seria reelegit per dos sexenis més en 1.927 i 1.933 respectivament. El primer sexeni el visqué a Bonany i els altres dos a Sant Salvador. En el tercer d'aquests sexenis consecutius com a Superior General, el 8 de setembre de 1934 tingué lloc la Coronació Pontífica de la Verge de Sant Salvador. Dia 11 de setembre de 1939, l'Ermità Agustí cessà en el càrrec de Superior General, essent-ho nomenat altra vegada sis anys després en 1945 fins a 1957. Durant aquest mandat dissenyà els plans d'una casa d'espiritualitat a Sant Salvador i donant mostres del seu enginy com escultor, dissenyà vint-i-quatre bancs per a l'Església del Santuari i uns càneclobres de set braços cada un, de fusta, que constitueixen tota una filigrana d'art. Avui en dia adornen l'altar de l'Església del Santuari felanitxer.

Santuari de Sant Salvador

En els darrers anys que habità a Sant Salvador, treballà i dirigí les obres de la gran creu monumental en el penyal anomenat "Es Picot", feta totalment de ciment portland.

Ermita de Betlem

En 1957, l'Ermità Agustí, a l'acabar la seva funció com Superior General, fou destinat a l'ermita artanenca de Betlem, amb el càrrec de Superior Local i al mateix temps de Mestre de Novicis, càrrecs que ocupà fins a 1960. De Betlem tornà a Sant Salvador on residí alguns mesos. En el juny de 1961 seria nomenat Superior del Puig de Santa Magdalena. Allà construïria la Capella de Nostra Senyora de La Unió. Regentà el càrrec de Superior fins el setembre de 1966 que retornà novament a Sant Salvador per recuperar-se d'una malaltia.

BONANY:

LA CATEDRAL DE LA MUNTANYA

Bonany, 17 de maig de 1924

*Vilafrañquers i petreers fent feina a Bonany
el de darrint de tot és l'ermità Agustí*

Bonany, acabada l'església

ESPECIAL «FILL IL.LUSTRE»

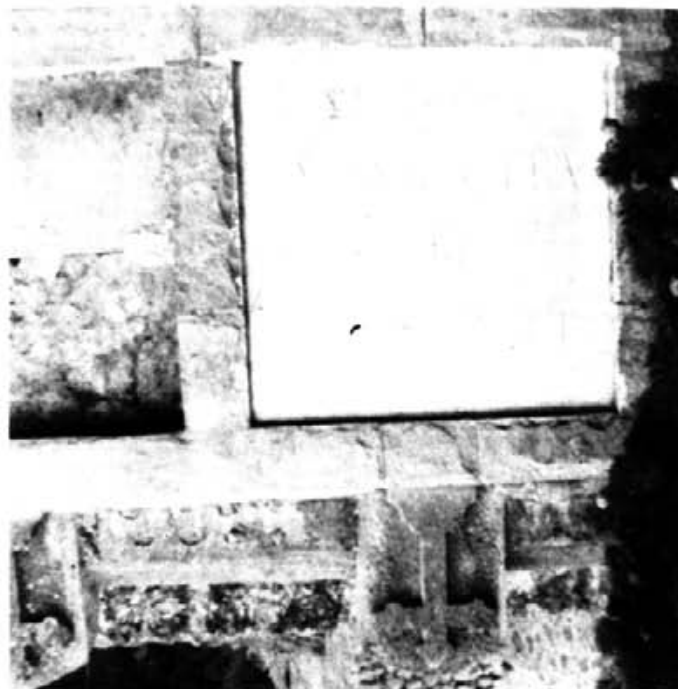
Església de Son Valls (Felanitx)

El 20 de gener de 1967, l'Ermità Agustí és enviat al Puig de Pollença. Aquesta estança, darrera en aquest santuari, té dos matissos especials: la celebració del cinquantenari de l'arribada dels ermitans al puig i el fet de deixar-lo definitivament. A l'Ermità Agustí, Superior actual i primer que fou de la comunitat eremítica en el puig, li entregaren un artístic pergamí en testimoni de gratitud i afecte del poble pollencí a la Congregació d'Ermitans de Sant Pau i Sant Antoni. Però al puig li arribà l'hora del "Adéu", precisament essent Superior l'Ermità Agustí, que veié partir els seus ermitans.

Ermita de Valldemossa

El 12 d'octubre de 1968 passà destinat a Bonany, procedent de Sant Salvador i en el mes d'octubre de 1972 va a residir a l'Ermita de la Santíssima Trinitat de Valldemossa, deixant a Bonany la seva obra principal, "LA CATEDRAL DE LA MUNTANYA". I és a Valldemossa, allà on començà els seus més de setanta anys de vida eremítica a on també l'acabà, morint a les nou del matí, el 6 d'octubre de 1973 als 88 anys d'edat.

Els restes de l'ermità Agustí descansen en el cementiri de l'Ermita de Valldemossa.

LA SENZILLESA D'UN GRAN HOME

"SANTA BARBARA", al rendir homenatge a l'il.lustre Ermità Agustí, no podia deixar d'oferir als lectors les grans qualitats humanes que feren del "Arquitecte i Obrero" un home exemplar dins la Congregació. Per això i amb la intenció d'acostar-nos més a la gran personalitat del nostre il.lustre ermità, seguint el seu camí de peregrinació per totes les Ermites que ell realitzà durant la major part de la seva vida com haureu pogut comprovar en la biografia abans oferta, ens hem desplaçats als llocs a on l'Ermità Agustí deixà plena constància de saviesa sobrehumana. BONANY, SANT SALVADOR, VALLDEMOSSA i BETLEM

ESPECIAL "FILL IL.LUSTRE"

han estat per uns dies, els nostres objectius. En el Puig de Pollença i de Santa Magdalena a Inca, ja sols i trobaríem les seves obres, després que els ermitats l'hagin deixat definitivament.

VICARI GENERAL: "ERA UN HOME MOLT VIRTUOS AMB GRAN HUMILITAT".

En el Santuari de Sant Salvador ens rep l'Ermità Mauro, Vicari General de la Congregació i ens conta sensacionallitats de l'aspecte humà i espiritual de l'Ermità Agustí. En els darrers anys, quan ja no podia fer gaire feina, se pasava hores i hores resant o meditant. Obeient, mai en la seva llarga vida posà obstacle al ser canviat de càrrec o d'Ermità. Quan deixava de ser Superior General, obeïa als superiors de millor manera que qualsevol novici. No se'l veu mai enfadat i era molt pacient amb tot el que el rodejava. També conta que en els darrers dies de vida, l'únic que l'estimulava era que li parlassin de Déu o de la Mare de Déu. Quan va morir, ho va fer amb un Sant Crist a la mà. Sobre les seves obres, a l'Arxiu General de la Congregació que es troba a Sant Salvador, no es troba cap tipus de plans dels que es pugui certificar que són de l'Ermità Agustí, ja que la seva senzillesa no permetia que els firmàs, però dels que sempre es poden fer suposicions bastant fonamentades, que realment són traçats per ell.

SUPERIOR DE BONANY: "FOU UN HOME EXTRAORDINARI".

Així el defineix el Superior de Bonany, que també passà un grapat d'anys al seu costat. Segons ell, tenia una presència molt agradable i simpàtica amb tothom. Recorda, com anècdota, que una vegada un ermità li demanà permís per comprar-se un parell de sabates, petició a la que respongué afirmativament l'Ermità Agustí. Poc després un altre ermità que havia presencià l'escena, reprotxà a l'Ermità Agustí que hagués donat el seu consentiment, perquè ja en tenia uns quants de parells de sabates. I aquest bon ermità obtingué per resposta: "No et preocupis, que per molts de parells que tenguí sols podrà dur-ne uns."

SUPERIOR DE VALLDEMOSSA: "ENDEMES DE LES SEVES OBRES, RESALTA EN ELL, UNA GRAN ESPIRITUALITAT I SENZILLESA".

Malgrat no l'arribàs a conèixer, el Superior de l'Ermità de la Santíssima Trinitat de Valldemosa ens parla d'ell com si realment l'hagués conegut. I sense deixar d'admirar les seves grans obres, el Superior l'admira per la seva gran senzillesa i espiritualitat, i quan li parlen de l'Ermità Agustí imagina un home simpàtic i molt actiu dins la vida austera dels ermitans. Després de parlar-nos de l'exemple que és per qualsevol ermità la vida de l'Ermità Agustí, i després d'acompanyar-nos al cementiri de l'ermità allà on està enterrat el nou "Fill Il.lustre de Vilafranca", "Arquitecte i Obrer", ens despedim, deixant enrera la tranquil·litat que durant algunes hores ens ha tramès aquell paratge, baix la muntanya, que porta els seus visitants a un món a on el temps pareix no existir.

TEXTES: Miquel Barceló

DADES BIOGRAFQUES: Esteva Català

REPORTATGE GRAFIC: Antònia Bauzá

"Casa Vella de Son Valls"

"Ermità de Bonany"

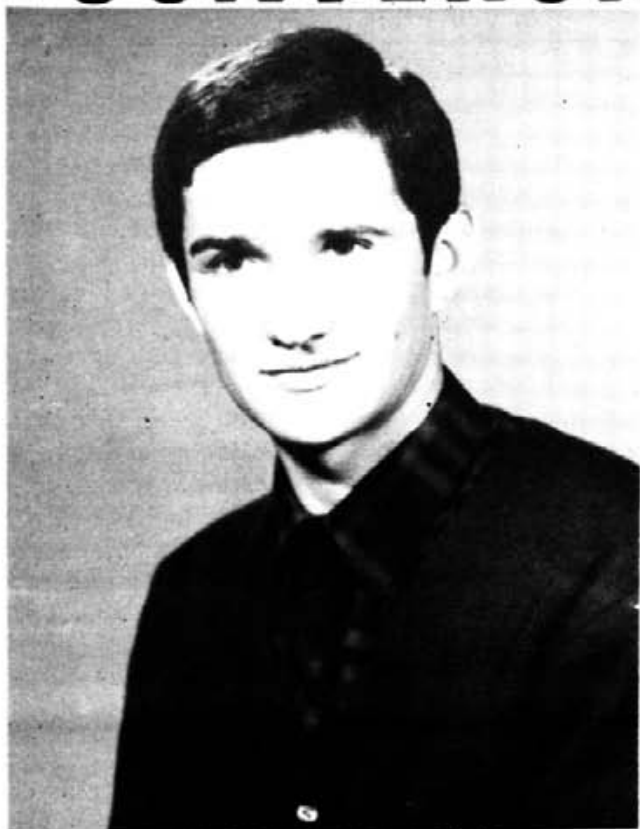
"Rectoria de la Parròquia"

AQUI... L'AJUNTAMENT

En un ple "històric", el passat dia 1 d'abril fou nomenat Fill Il.lustre de Vilafranca l'Ermità Agustí, en haver-se complert enguany el centenari del seu naixement. El nomenament pres per unanimitat per tots els grups polítics municipals, AP, PSM i UM, és el tercer en la història del nostre poble. Frai Lluís i el P. Jaume Rosselló antecederen al ja Il.lustre Guillem Font, "Ermità Agustí", del qui oferim en aquestes pàgines un reportatge especial.

L'aprovació del pagament de la primera certificació d'obra en el poliesportiu "Es Moli Nou" i un informe del batle Bernat Garí sobre els resultats de "cabal insuficient" en el pou fet a dalt de la Vila per abastir Vilafranca d'aigua potable i la conseqüent aprovació perquè es tramiti la localització per una nova perforació, acabaren de formar l'ordre del dia de la sessió plenària ordinària del mes d'abril.

CONVERSAM AMB...

1967.- Això era un jove anomenat Tomeu...

Fa molts d'anys que aquest bergantell, de mostatxo negre, barba poblada, front alt i arrecerat sempre davall un capell de vellut, fa sonar les cordes de la guitarra mentre la seva veu retrona fosca i escanyada les notes d'una cançó que ell mateix ha compost i que denoten alegria en alguns casos, tristesa en altres i ganes de "viure la vida" en totes elles.

Sí, en fa molts d'anys que va pel món amb la guitarra i les seves cançons, però n'hagueren de passar un bon grapat perquè aconseguís la fama i la popularitat que ara té. Record el dia, no llunyà encara, quan En Pere Fons, tot entusiasmat, digué "crec que deixau perdre una oportunitat única perquè quedi constància perenne de la història i els costums de la vila, hi ha un jove que compon unes cançons interessantíssimes i que són una part important de la cultura vilafranquera, seria bo que gravàs un disc amb totes aquestes cançons que xerren de Vilafranca..." i Vilafranca, que aleshores era un poble solament conegut pels seus melons, passà a ser un lloc del que se'n parla per tot arreu,

no queda cap racó a la nostra illa, ni cap mallorquí d'arrel, que no sàpiga que hi ha a Mallorca un poble petit i pagès on hi va néixer i encara hi viu En Tomeu Penya.

"SOM UN PAGÈS, ORGULLÓS DE SER-HO"

-Tothom coneix En Tomeu Penya, però dóna'm tu sa teva versió d'aquest personatge.

És un sentiment fet persona, és un músic autèntic, i per definir-lo amb poques paraules "un pagès orgullós d'esser-ho".

-I d'es poble de Vilafranca que me'n dius?

-En primer lloc Vilafranca representa ca nostra, representa una amistat i representa lo millor del món.

-Això m'agrada, n'hi ha que quan són famosos s'obliden de ses seves arrels, tu veig que no ets d'aquests, i que estàs orgullós d'esser pagès ...i vilafranquer; també diuen que ets femeller, i què són per a tu ses dones?

-Ses dones per jo són el cel i l'infern, sa vida, gran part de s'amor! Ses dones han influït sentimentalment i musicalment damunt jo, per a mi ses dones són Déu... i Déu és amor.

-Tomeu, maldament no mos agradi recordar coses tristes, a vegades no queda altre remei; sa mort de ton pare va esser un cop baix dins sa teva vida privada i que de qualque manera ha repercutit en sa teva labor de compositor...

-Sa mort de mon pare ha estat una mort física, ell està amb mi cada vespre, jo xerr amb ell, li explico lo que me passa, jo em veig com En Toni Penya, sols canvia es nom per Tomeu, som sa seva imatge, musicalment ha influït fent que tregui cançons com Toni, que m'ha sortit de tan endins que som ell i jo junts, i que em fa superar de cada vegada més perquè sé que això a ell li agradaria.

-Com és que en es discs nous hi inclous cançons d'aquell primer que gravares?

-Aquell disc va passar desapercebut per a la majoria de gent, degut a la mala gravació i a la poca promoció, a més era un temps no apropiat, i jo personal-

TOMEU PENYA

ment pens que varen esser, sinó ses millors, sí de ses millors cançons que jo he escrit, per això és que les torn gravar, perquè pens que val la pena que es públic mallorquí les conegui; prova que és així és que són de ses que més agraden.

«GRÀCIES A PERE FONS EM VAIG POSAR A FER EL MEU CAMÍ»

-I xerrant d'aquell primer disc iquè va representar per a tu *En Pere Fons*?

-Va esser el qui em va fer comprendre que no havia d'esser covard amb lo que jo sentia i escrivia, que tot lo que jo feia en aquells moments tenia poca o molta importància, que ho havia de mostrar an es poble. De llavors ençà vaig veure clar i em vaig decidir a fer lo que faig; i gràcies a ell em vaig posar a fer el meu camí.

-Ara hem de xerrar d'es teu disc nou, d'es que se'n parla tant per tot arreu i que per moltes alabances que se'n facin, encara faran curt, perquè creu-me que t'hi ha sortit encertat!. Explicamos, en poques paraules, en què o en qui t'has inspirat a s'hora de compondre cançons com *Illamor(l'esposa)*, *Sembrador*, *En Cara Dura* encara dura...

-Es sentiment, o sa inspiració d'una cançó com *Illamor(l'esposa)*, jo consider que se'l sent qualsevol mallorquí quan s'aixeca es dematins i veu lo verda i garrida que és sa nostra terra, que mos fa pensar que Déu la va fer sa seva esposa, una vegada haver-la creada. Sa part personal és sa pena que pas quan me'n vaig enfora i pens que si no pogués tornar...

Sembrador és una cançó allà on vui enaltir el treball de la pagesia, si cant a la poesia també ho faig an aquell que sap fer un solc dret, o que sembla un all, o un pinyol de meló perquè llavors donin fruit.

En Cara Dura encara dura, se me va ocórrer escriure-la un dia que anava amb so cotxo i per poc em vaig matar, vaig

pensar que així mateix és gros tantes promeses d'arreglar carreteres i fins que se n'hi ha mort qualcun no fan res. També em referesc an aquesta gent que n'alça qualcun perquè és més "guapo" o p'ets ulls que té, i d'aquests que van a missa, s'agenollen i pareix que resen, llavors defora te foten qualche castanya que et deixen acollonat. (no tothom és així, qui se senti al.ludit, ja sap per a qui va).

-Bé Tomeu és hora d'acabar perquè sinó allargarem massa sa cançó i llavors tanmateix no hi cabrà tot; no te pensis que no mos agradaria ferm, xerrar una estona més amb tu, però hem de tallar, i per acabar voldria que em diguessis com recordes sa teva època d'es Mallorquins.

-ELS MALLORQUINS! vaig agafar unes experiències que encara duren i de ses que n'estic ben content. Estic orgullós d'haver estat un d'es fundadors.

Tomeu, sort i fins una altra.

Antoni Amengual

notícies fresques

NAIXEMENTS

Francesca Bauzà Garí, filla de Francesc i Catalina.
Magdalena Vanrell Moragues, filla de Jaume i Bàrbara.
Enhorabona!

---+---+---+---

DIES 11 i 12 de maig, representació teatral a càrrec del Grup SA PAPARRA, posarà en escena l'obra SA PENEDIDA. El dia 11 (dissabte) la funció començarà a les 10½ h. i es retrà un petit homenatge a Miquel Capellà (En Miquel Solle-ric). La funció del diumenge serà a les cinc i mitja.

---+---+---+---

COMENÇAR A COMBREGAR

Celebració de la penitència pels pares i nins: divendres 31 de maig a les 21 hores.

1ª Comunió: diumenge 2 de juny a les 21 h
diumenge dia 9 a les 18 h.
o bé a qualsevol missa de torn dominical o dia feiner durant els mesos de juny o juliol.

---+---+---+---

PAREIX esser que n'hi ha molts que volen casar-se, divuit són les parelles de Petra, Montuïri, Porreres i Vilafranca, que assisteixen al curset prematrimonial.

---+---+---+---

BATEJOS, se celebraran el segon diumenge cada dos mesos a les 18 o qualsevol diumenge a la missa de les 11. No hi haurà excepcions.

FINS EL DIA 10 de juny es cobraran a l'Ajuntament els impostos de circulació de vehicles, corresponents a cotxes, motos, camions i mobilitats. Passat el dia 10 es cobraran aquests impostos amb recàrrec.

---+---+---+---

AQUEST mateix mes hi haurà noves senyalitzacions de tràfec que seran als carrers Sant Martí, Església i un tros del carrer de Santa Bàrbara.

---+---+---+---

RECORDAM a tots els qui agrada l'esport que a Vilafranca es donen classes de judo per a gent gran i per petits, qui s'hi vol apuntar encara ho pot fer.

---+---+---+---

DIA 12 DE MAIG, excursió a la "CALETA D'ARIANT". Sortida a les 8 h. Els interessats apuntar-vos abans de dia 6 en el Cafè Amengual. Depòsit de 500.-

---+---+---+---

AQUEST mes passat varen tirar en terra una de les cases més singulars de la vila, Ca'n Paco, just queda el solar del que un dia va esser: celler de vi, taller de bicicletes, ferreria, "bodega", i finalment, cafè.

---+---+---+---

EL CLUB D'ESPLAI vol fer públic el seu agraïment al Govern Balear per la subvenció de 100.000 pessetes, rebudes com ajuda per les activitats del 2n semestre de 1984.

ELS DIFUNTS DE LA VILA

Na Joana Mª Oliver Nicolau, que nesqué el 8 de Maig de 1905, ens deixà el passat dia 28 de Març als 79 anys.

Dia 12 d'Abril, morí N'Alfons Álvarez Jordan als 68 anys, havent nescut a Capdepera, un 24 de Març de 1913.

